

[illegible]

S a d r Ź a j :

DOKUMENTI SVETE STOLICE

- Sveta Kongregacija za nauk vjere:
Poslanica biskupima Katoličke Crkve o nekim
pitanjima glede služitelja Euharistije..... 99

Obavjest o turnusima duhovnih vježbi u Opatiji...104

BISKUPSKA KONFERENCIJA JUGOSLAVIJE

- Priopćenje za tisak.....105

OKRUŽNICE BISKUPSKOG ORDINARIJATA MOSTAR

- Nove takse misnih stipendija	106
- Obavijest o krizmama u šk. god. 1983/84.	106
- Proslava Papina dana	107
- Ovgodišnji svjetski misijski dan	107
- MAK-ov Euharistijski kviz	107
- Hrvatska liturgijska pjesmarica:
PJEVAJTE GOSPODINU PJESMU NOVU	108
- Simpozij o pobudnici "Familiaris consortio"
Pape Ivana Pavla II.	109

INE MEMORIAM

+ mons. Gracija IVANOVIC	110
+ dr Viktor BURIC	110
+ dr Josip LACH	111
+ Frano PAVLOVIC	111

SLUŽBENI VJESNIK - MOSTARSKO-DUVANJSKE I
TREBINJSKO-MRKANJSKE BISKUPIJE

Odgovorni urednik: Mons. Pavao Žanić, biskup
Šetalište JNA 19, 79000 Mostar

% %

SVETA KONGREGACIJA ZA NAUK VJERE

P O S L A N I C A

BISKUPIMA KATOLIČKE CRKVE
O NEKIM PITANJIMA GLEDE SLUŽITELJA EUHARISTIJE

I. Uvod

1. Služiteljsko ili hijerarhijsko svećenstvo, kako uči II. vatikanski sabor, bitno se a ne samo stupnjevito razlikuje od općeg svećeništva vjernika. Time sabor izražava sigurnost vjere po kojoj samo biskupi i prezbiteri imaju vlast izvršavati otajstva euharistije. Premda, naime, svi vjernici imaju udjela u jednom i istom Kristovom svećeništvu te sudjeluju u prinošenju euharistije, ipak jedino svećenik-služitelj snagom sakramenta reda ima vlast u Kristovoj osobi izvršavati euharistijaku žrtvu i prinositi je u ime svega kršćanskog puka(1).

2. No posljednjih su se godina počela širiti mišljenja, kadšto i u život provedena, koja niječu spomenutu nauku učiteljstva i tako ranjavaju najdublji život Crkve. Ta mišljenja što se izlažu u različitim oblicima i opravdavaju raznovrsnim dokazima, počinju privlačiti i vjernike jer tvrde da su potkrijepljena znanstvenim postavkama, odmosno tako se izlažu kao da odgovaraju dušobrižničkim potrebama kršćanskih zajednica i njihova sakramentalnog života.

3. Stoga ovaj Sveti zbor, potaknut željom da u duhu kolegijalne ljubavi pruži svoju pomoć svetim pastirima, želi ovdje u pamet dozvati neka bitna poglavlja nauke Crkve o služitelju euharistije, koja su prenijeta živom predajom i već su sadržana u prijašnjim dokumentima crkvenog učiteljstva(2).

Predpostavljajući cjelovitu nauku o svećeničkoj službi što je donosi II. vatikanski sabor, ovaj Sveti zbor u sadašnjim okolnostima smatra nužnim posredovati da jasnije osvijetli ovu osobito bitnu službu svećenika.

II. Kriva mišljenja

1. Promicatelji novih mišljenja tvrde da svaka kršćanska zajednica samim time što se sabire u Kristovo ime te tako u sebi obistinjuje Njegovu nepodijeljenu prisutnost (usp. Mt 18,20), posjeduje sve ovlasti koje je Gospodin udijelio svojoj Crkvi.

Nadalje, smatraju Crkvu apostolskom u tom smislu, što se svi oni koji su svetim krštenjem oprani njoj pridruženi i time postali dionici svećeničke, proročke i kraljevske Kristove službe, imaju smatrati nasljednicima apostola. A kako je u apostolima oličena sva Crkva, proizlazi da su riječi ustanovljenja euharistije njima upravljene, namjenjene i svim vjernicima.

2. Odatle također slijedi da se služba biskupa i prezbitera, premda nužna za ispravan poredak Crkve, ne razlikuje u strogom smislu od općeg svećeništva vjernika po dioništvu na Kristovom svećeništvu već samo s obzirom na njeno izvršenje. Zbog toga je, kako tvrde, služba propovijedanja Božje riječi i predsjedanja svetoj Gozbi - dana samo da se očuva pravi red zajednice, pa stoga nije potrebno da se "učinese svetom". Poziv na tu službu ne pridodaje novu "svećeničku" sposobnost - to je i razlog zašto se ponajvećma izbjegava sama riječ "svećenik" niti utiskuje biljeg, kojim netko biva bivstveno (ontološki) postavljen u položaj službenika, već samo pred zajednicom izražava da se odjelotvoruje izvorna sposobnost podijeljena krštenjem.

3. Snagom apostolstva pojedinih mjesnih zajednica, u kojima Krist nije ništa manje prisutan nego li u biskupskom ustrojstvu, svaka pa i najmanja zajednica, ukoliko je duže vremena lišena euharistije koja je njezina bitna sastojnica, može "preuzeti" svoju izvornu vlast i ima pravo odrediti svoga predstojnika i oduhovljivača i dati mu sve nužne ovlasti da predsjeda euharistijskom slavlju i posvećuje euharistiju. Tvrde, nadalje, da ni sam Bog ne može zabranjivati da se u takvim okolnostima ta vlast podjeljuje i bez sakramenta - vlast koja se inače udjeljuje sakramentalnim redanjem.

Iz takvog se zaključka izvodi također kako se euharistijsko slavlje često shvaća kao puki čin mjesne zajednice koja se sabire da u lomljenju kruha obavlja spomenčin posljednje Gospodinove večere. Zato se više govori o bratskoj gozbi u kojoj se zajednica sabire i izražava, nego li o sakramentalnom posadašnjenju Kristove žrtve, čija se spasiteljska djelotvornost proteže na sve ljude, prisutne i odsutne, žive i mrtve.

4. S druge strane, kriva mišljenja o potrebi za-
ređenih službenika u euharistijskom slavlju, u nekim su krajevima utjecala da se sve manje značenje u katehezi pridaje sakramentima reda i euharistije.

III. Nauk Crkve

1. Gore navedena mišljenja, premda se iznose u dosta različitim i labavim oblicima, ipak sva vode istom zaključku: naime, da vlast izvršavanja sakramenta euharistije nije nužno povezana sa sakramentalnim redanjem. Očito je da se takav zaključak nikako ne može uskladiti s predanom vjerom jer se time ne samo odbacuje vlast udjeljena svećenicima već se krnji i cijelo apostolsko ustrojstvo Crkve, a ništi se i sama sakramentalna rasporedba spasenja.

2. Po crkvenom nauku, riječ Gospodnja i božanski život što ih je sam darovao, od iskona su, i u njemu moramo imati udjela u onom jedincatom tijelu koje sam Gospodin sabi izgrađuje tijekom stoljeća. To Tijelo, naime svoju Crkvu, sam je Krist tako uredio da darovima službi "zglobovima i svezama zbrinuto i povezano, raste rastom Božjim" (Kol 2,19). (3) To se ustrojstvo službi u svetoj

Predaji tumači trostrukom vlasti koja je predana apostolima i njihovim nasljednicima: vlašću posvećivanja, učenja i upravljanja u Kristovo ime.

Crkveno se apostolstvo ne smije tako shvatiti kao da su svi vjernici apostoli(4), pa ni skupno uzeti. Nijedna zajednica nema vlasti podjeljivanja apostolske službe jer tu službu u konačnici daje sam Krist Gospodin. Kada se, dakle, Crkva u Vjeroćvanju ispovijeda apostolskom, onda osim vjernosti učiteljstva apostolskom nauku, ona time izražava i susljednost apostolske službe što se ostvaruje ustrojem nasljedstva kojim treba da apostolsko poslanje ostane do svršetka svijeta(5).

To apostolsko nasljedstvo kojim je cijela Crkva u sebi apostolska dio je žive predaje koja je od samog početka prisutna u Crkvi i trajno oblikuje život same Crkve. Zbog toga skreću s pravoga puta oni koji toj živoj predaji suprotstavljaju pojedine dijelove Pisma, iz kojih hoće izvesti pravo na drugačije ustrojstvo.

3. Katolička Crkva, koja je rasla tijekom stoljeća i neprestano raste snagom života koji joj je darovao Krist Gospodin izlivanjem Duha Svetoga, uvijek je zadržala apostolsko ustrojstvo vjerno čuvajući predaju apostola koja u njoj živi i opstoji. Dok na izabrane polaže ruke zazivajući Duha Svetoga, ona je svjesna da joj je zadaća da podjeljuje snagu Gospodnju koja biskupe, apostolske nasljednike, na poseban način čini dionicima svoje trosrke službe: svećeničke, proročke i kraljevske. Biskupi pak službu svojega poslanja u različitoj mjeri predaju pojedinim djelatnicima Crkvi(6).

Stoga, premda svi kršćanici pred Bogom imaju isto dostojanstvo u kršćanskoj zajednici koju je njezin božanski utemeljitelj želio hijerarhijski urediti, ipak od samoga početka u njoj postoje neke posebne apostolske službe koje proistječu iz sakramenta reda.

4. Među te službe, koje je Krist povjerio jedino apostolima i njihovim nasljednicima, valja ubrojiti i vlast izvršavanja euharistije. Jedino, dakle, biskupi te prezbiteri koje su oni učinili dionicima svoje službe, imaju vlast u euharistijskom otajstvu obnavljati ono što je Krist učinio na posljednjoj večeri(7). Da bi oni koje Krist Gospodin poziva na biskupstvo i svećenstvo mogli ispuniti povjerene im zadatke a osobito tako odgovornu službu predvođenja euharistijskog otajstva, njih sakramentom reda osobitim biljegom obilježuje, biljegom koji svećani dokumenti Učiteljstva nazivaju "karakter"(8) i tako ih sebi suobličuje. I dok oni izgovaraju riječi pretvorbe, ne postupaju po nalogu zajednice, već djeluju "u Kristovoj osobi" - in persona christi što znači mnogo više nego "u Kristovo ime" ili pak "umjesto Krista"..., jer misnik je tu onaj pravi slavitelj - dakako na poseban i sakramentalan način - sam "veliki i vječni Svećenik" koji je začetnik i prvotni Djelatnik ove svoje žrtve, i u tome ga nitko ne može zamijeniti(9).

Budući da je iz naravi Crkve vlast posvećivanja euharistije udijeljena jedino biskupima i svećenicima koji postaju njezinim službenicima snagom primljenog sakramenta

reda, Crkva uči da ni u jednoj zajednici nitko osim zaređena svećenika ne može slaviti euharistijsko otajstvo. A to je izričito izjavio i IV. lateranski sabor(10). Milost Otkupiteljeva nipošto neće nedostajati vjernicima ili zajednicama koje zbog progonstva ili nestašice svećenika kraće ili duže vrijeme ne mogu slaviti euharistiju. Naime, oni u dubini svoje duše prožeti "željom za sakramentom" (votum sacramenti) i molitvom povezani s cijelom Crkvom, Gospodina zazivaju i njemu uzdižu svoja srca te tako snagom Duha Svetoga ostvaruju zajedništvo s Crkvom, živim Kristovim tijelom i sa samim Gospodinom. Oni, dakle, s Crkvom povezani "željom za sakramentom" - premda naizvana izgleda kao da su od nje daleko - imaju zbiljsko i duboko zajedništvo s njome, pa stoga primaju i plodove sakramenta. Oni pak koji sebi nezakonito prisvajaju pravo da obavljaju euharistijsko otajstvo, zastranjuju i zajedništvo ruše u njemu samome(11).

Ipak svijest o svemu tome nipošto ne oslobađa biskupe, svećenike i sve članove Crkve od teške obveze da mole "Gospodara žetve" da pošalje radnike u krajeve gdje je to potrebno i kada to iziskuju posebne prilike (usp. Mt 9,39ss). Treba da svim silama uznaštoje da se čuje i prihvati glas Gospodina koji poziva na prihvaćanje služiteljskog svećeništva.

IV. Poticaj na budnost

Upozoravajući svete pastire Crkve na ova poglavljia nauka, Sveti zbor za nauk vjere želi pružiti pomoć njihovoj službi da bi Gospodnje stado pasli hranom istine čuvali poklad vjere i tako pridonijeli pravom jedinstvu Crkve. Potrebno je dakako da se jaki u vjeri opremo zabudama; premda naizgled očituju pobožnost, savjetujemo da, istinjujući u ljubavi (usp. Ef 4,15) one koji su zalutali prigrlimo u Gospodnjoj ljubavi.

Vjernici koji pokušaju slaviti euharistiju mimo sve veze apostolskog nasljedstva zasnovana u sakramentu reda, sami sebe isključuju iz jedinstva s jednim Gospodinovim tijelom pa stoga niti pothranjuju niti grade zajedništvo već ga ruše.

Zadaća je stoga svetih pastira da paze kako se spomenuta kriva mišljenja ne bi uvukla u katehezu i u poučavanje svetog bogoslovlja, a osobito da to ne bi postala praksa kršćanskog života. Ako bi se nešto tako slučajno dogodilo, svetom su obvezom takve zablude dužni javno pokuditi kao sasvim tuđe slavlju euharistijske žrtve i štetno za crkveno jedinstvo. Tako se trebaju ponašati i prema onima koji umanjuju bitno značenje koje za Crkvu imaju sakramenti reda i euharistije. I nama su, naime, upravljenе riječi: "Propovjedaj Riječ, uporan budi - bilo to zgodno ili nezgodno - uvjeravaj, prijeti, zapovjedaj sa svom strpljivošću i poukom... budi trijezan u svemu, djelo izvrši blagovjesničko, služenje svoje posve ispuni!" (2 Tim 4,2-5).

Kolegijalna briga, dakle, u tom slučaju ima konkretnu primjenu da nerazdijeljena Crkva, premda urešena različitim

mjesnim crkvama koje teže za jedinstvom, može očuvati polog koji joj je Bog po apostolima povjerio. Dakako, vjernost prema Kristovoj volji i kršćansko dostojanstvo zah-
tjeva da predana vjera sveudilj ostane ista te svim vjer-
nicima donese mir u vjeri (usp. Rim 15,13).

Ovu poslanicu, koja je prihvaćena na redovnom sastanku ovoga
Svetog zbora, odobrio je veliki svećenik papa Ivan Pavao II. u audi-
jenciji udjeljenoj niže potpisanom kardinalu Predstojniku i odredio
da ima javno pravno značenje.

U Rimu, u zgradi Svetog zbora za nauk vjere, 6. ko-
lovoza, na blagdan Preobraženja Gospodina, godine 1983.

Josip kardinal Ratzinger

Predstojnik

+ Fr. Jerolim Hamer, OP

Naslovni nadbiskup Lormma

tajnik

B i l j e š k e:

1. II. vatikanski sabor, Dogmatska konstitucija LUMEN GENTIUM, br. 10,17,26,28 Konstitucija SACROSANCTUM CONCILIIUM, br. 7 Dekret CHRISTUS DOMINUS, br. 15 Dekret PRESBYTERORUM ORDINIS, br. 2 i 3. Usp. također Pavao VI. okružnica MYSTERIUM FIDEI od 3. rujna 1965: AAS 57(1965), str. 761.
2. Usp. Pijo XII. Okružnica MEDIATOR DEI od 20. studenoga 1947: AAS 39(1947), str. 553; Pavao VI. Apostolska pobud-
nica QUINQUE IAM ANNI od 8. prosinca 1970: AAS 63(1971),
str. 99; Dokumenti Biskupske sinode iz godine 1971: DE
SACERDOTIO MINISTERIALI. Prvi dio: AAS 63(1971), str. 903-
908; Sveti zbor za nauk vjere, Deklaracija MYSTERIUM EC-
CLESIAE od 24. siječnja 1973, br. 6: AAS 65(1973), str. 405-407.
Deklaracija DE DUOBUS OPERIBUS PROFESSORIS IOANNIS
KUNG, od 15. veljače 1975: AAS 67(1975), str. 204, Dekla-
racija INTER INSIGNIORES OD od 15. listopada 1976, br. 5:
AAS 69(1977), str. 108-113; Ivan Pavao II. Poslanica NOVO
INCIPIENTE NOSTRO upućena svim svećenicima Crkve od 8.
travnja 1979, br. 2-4: AAS 71(1979), str. 395-400; Posla-
nica DOMINICAE CENAE upućena svim biskupima Crkve od
24. veljače 1980, br. 1-11: AAS 72 (1980), str. 115-134.
3. Usp. II. vatikanski sabor, Dogmatska konstitucija LUMEN GENTIUM, br. 7,18,19,20, Dekret CHRISTUS DOMINUS, br. 1 i 3, Dekret PRESBYTERORUM ORDINIS, br. 2.
4. Usp. Tridentski sabor, DOCTRINA DE SACRAMENTO ORDINIS, pogl. 4: DS 1767.
5. Usp. II. vatikanski sabor, Dogm. konst. LG br. 20.
6. Usp. II. vat. sabor., Dogm. konst. LG br. 28.
7. To potvrđuje prihvaćeni običaj da se biskupi i prez-
biteri nazivaju svećenici svetog bogoštovlja i to pogla-
vito s činjenice što se jedino njima pridaje vlast obavlja-
nja euharistijskog otajstva.
8. Usp. II. vat. sabor, Dogm. konst. LG br. 21; Dekret PO, br. 2

9. Ivan Pavao II. Poslanica DOMENICAE CENAE, br. 8: AAS 72 (1980), str. 128-129.
10. IV. lateranski sabor, Konstitucija o katoličkoj vjeri FIRMITER CREDIMUS: "Jedna je sveopća Crkva vjerna. Izvan nje se nitko ne spašava, u njoj jedan te isti svećenik jest i žrtva, Isus Krist, čije je tijelo i krv zbiljski u sakramentu oltara pod prilikama kruha i vina, pošto je božanskom vlašću kruh pretvoren u tijelo a vino u krv, da tako upotpunimo otajstvo jedinstva primajući samo od njegova, što je on sam primio od našega. I taj sakrament nitko ne može obavljati osim svećenika, koji je pravilno zaređen, u skladu s ključevima Crkve, koje je apostolima i njihovim nasljednicima dao sam Isus Krist" (DS 802).
11. Usp. Ivan Pavao II. Poslanica NOVO INCIPIENTE NOSTRO, br. 10: AAS 71(1979), str. 411-415. O djelotvornosti želje sakramenta (votum sacramenti) usp. Tridentski sabor. Dekret DE IUSTIFICATIONE, pogl. 4: DS 1524; Dekret DE SACRAMENTIS, kan. 4: DS 1604; II. vat. sabor, Dogm. konst. LUMEN GENTIUM, br. 14; Sveti Oficij EPISTOLA AD ARCHIEPISCOPUM BOSTONIENSEM, od 8. kolovoza 1949: DS 3870 i 3872.
12. Usp. II. vatikanski sabor, Dogmatska konstitucija LUMEN GENTIUM, br. 23.

OBAVIJEST O TURNUSIMA DUHOVNIH VJEŽBI

Obavještavamo svećenike, posebno one koji nisu bili na duhovnim vježbama u Svetišću Kraljice mira u Hrasnu, a željeli bi obaviti duhovne vježbe da su u Opatiji kod OO. Isusovaca organizirani i predviđeni slijedeći termini do kraja godine:

od 10. do 14. listopada	- vodi o. Roko Prkačin
od 17. do 21. listopada	- vodi o. Stanko Grošelj
od 24. do 28. listopada	- vodi laik, duhovni pisac i konferencijer Fran Urban uz temu "Božji svijet"
od 7. do 11. studenog	- vodi o. Josip Antolović
od 14. do 18. studenog	- vodi o. Petar Nikolić
od 21. do 25. studenog	- vodi o. Rudolf Brajčić
od 1. do 7. prosinca	- vodi o. Petar Nikolić (šest dana)

Oni koji žele obaviti duhovne vježbe u Opatiji trebaju se unaprijed najaviti na adresu:

ISUSOVCI
Rakovčeva 12 51410 Opatija

BISKUPSKI ORDINARIJAT MOSTAR

BISKUPSKA KONFERENCIJA JUGOSLAVIJE

Priopćenje za tisak

Biskupska konferencija Jugoslavije održala je svoj redoviti ovogodišnji jesenski sabor u Zagrebu od 20. do 22. rujna 1983.

Održavanje ovog sabora vremenski se je djelomično poklapalo sa sastankom predstavnika Biskupskih konferencija Evrope koji se je također održavao u Zagrebu. Biskupi su imali zajednički međusobni susret u kojem su imali prilike pružiti jedni drugima informacije u svrhu boljeg poznavanja i razumijevanja, pa je ovaj susret obostrano ocjenjen kao vrlo koristan.

Na ovom saboru donesen je bazični dokumenat o katehizaciji pod naslovom "Radosno navještanje Evandjelja i odgoj u vjeri" na temelju kojeg će se dalje izraditi katehetski direktorij i plan.

Veliki dio rada biskupi su posvetili donošenju odluka za koje ih zadužuje ili ovlašćuje novi Crkveni zakonik koji će se na taj način moći funkcionalno primjenjivati odmah od časa stupanja na snagu tj. na prvu nedjelju Došašća, 27. studenog o.g.

Sa delegatima koji će BKJ predstavljati na predstojećoj Sinodi biskupa u Rimu izrađeno je zajedničko stanovište za nastup.

Na ovom saboru izabran je predsjednik Vijeća za hrvatsku migraciju biskup dr Tomislav Jablanović.

Za generalnog tajnika BK izabran je dr Vjekoslav Milovan.

Biskupi su odlučili da se i na našem hrvatskom govornom području u obnovljenom i prilagođenom obliku uvede slavljenje i disciplina Kvatri i Prosnih dana.

Ustanovljeno je da se rad na prevodenju Crkvenog zakonika na hrvatski jezik odvija na zadovoljavajući način, pa se je nadati da će na vrijeme doći u našu javnost.

Razgovarano je i o pripremama za Nacionalni euharistijski kongres u Mariji Bistrici u rujnu 1984. koje su već u toku.

TAJNIŠTVO BKJ

OKRUŽNICE BISKUPSKOG ORDINARIJATA MOSTAR

Broj: 1001/83.

Predmet: Nove takse misnih stipendija

Na susretu u Zagrebu, prigodom zasjedanja BKJ, biskupi su naše Metropolije ocijenili da valja korigirati takse misnih stipendija pa za našu biskupiju određujem od 10. listopada 1983. god. slijedeće:

- obična (manualna) Misa400,- ND
- vezana ili fiksna Misa500,- ND
- pjevana Misa.....800,- ND
- NB! od toga pripada - celebrantu..500,- ND
 - crkvi.....100,- ND
 - sakristanu...50,- ND
 - ministarntima50,- ND
 - pjevačima...100,- ND

Po nižoj taksi može primiti Mise svećenik koji će ih osobno služiti, a višu taksu nije dopušteno tražiti.

Višak stipendija po dosadašnjoj taksi svećenici dužni predati na Ordinarijat do kraja mjeseca listopada.

U svakom slučaju mora biti isključena zloraba da se za jednu celebraciju uzme više stipendija.

NB! U koncelebriranoj Misi, ako je pjevana, samo glavni celebrant ima pjevanu Misu, jer samo on pjeva što spada na celebranta.

Ostale takse ostaju nepromijenjene, kako je i objavljeno u zadnjem broju Službenog vjesnika.

+ Pavao, biskup

Broj: 1002/83.

Predmet: Obavjest o krizmama u šk. god. 1983/84.

Prema već ranijoj odredbi Ordinarija, krizmi mogu biti pripušteni samo učenici svršenog šestog razreda. S ovim trebaju računati župnici i već unaprijed upozoriti roditelje na ovu odredbu da ne bi dolazilo kasnije do nepotrebnih nesporazuma.

Slijedeće godine podjeljivanje sakramenta sv. krizme počinje na Bijelu Nedjelju 29. travnja. Molimo župnike da dostave svoje prijedloge za raspored termina službenog pohoda i krizme kojima će Ordinarijat po mogućnosti udovoljiti. Zbog velikog broja planiranih krizmi nećemo biti u mogućnosti da krizme budu samo nedjeljom, nego i subotom, pa i danima preko tjedna u dogovoru sa župnikom.

BISKUPSKI ORDINARIJAT MOSTAR

Broj: 1003/83.

Predmet: Proslava Papina dana

Dana 16. listopada o.g. navršava se pet godina od izbora za Papu Svetog Oca Ivana Pavla II. Budući da taj dan pada u nedjelju to ćemo ove godine na taj dan proslaviti u našoj biskupiji "PAPIN DAN".

Sretna je okolnost što će Sveti Otac taj dan proglasiti svetim našeg sunarodnjaka bl. o. Leopolda Mandića pa bi u prigodnoj homiliji pod misama trebalo povezati te dvije stvari. Potrebno je da u dušama vjernika razvijamo ljubav prema Svetom Ocu, kao namjesniku Kristovu na zemlji.

U svetoj misi poslije homilije i Vjervovanja uzeti obrazac molitve vjernika na "Papin dan" str. 168.

+ Pavao, biskup

Broj: 1004/83.

Predmet: Ovogodišnji Svjetski misijski dan

U prošlom broju našeg Sl. vjesnika donijeli smo poruku Svetog Oca za Svjetski misijski dan. Ponovno pozivam svećenike da na taj dan potaknu vjernike na molitvu za veliko misijsko djelo Crkve, a isto tako da toga dana i dadnu svoj materijalni doprinos na tu nakanu. Po misijskoj kolekti naša je biskupija među prvima u domovini. Nadam se da će i ove godine, unatoč ekonomskih poteškoća, naši vjernici pokazati svoju velikodušnost u svome doprinosu za misije. Svim darovateljima za misije unaprijed hvala i neka Gospodin svima uzvрати svojim nebeskim darovima!

+ Pavao, biskup

Broj: 1005/83.

Predmet: MAK-ov Euharistijski kviz

Već smo u prošlom broju Sl. vjesnika najavili da će izići štampane kateheze koje Odbor za proslavu Euharistijske godine Vrhbosanske metropolije i Uredništvo MAK-a zajedno izdaju u jednom svešćiću: MAK-ov Euharistijski kviz.

Ove materijale- kateheze za kviz već smo dobili na naš Ordinarijat pa molim sve župnike da što prije dođu na Ordinarijat (ili g. Dekani za svoj dekanat) podignuti potrebne količine kateheza tako da bi se gradivo moglo koristiti u vjeronaučnoj pouci u ovoj već započetoj vjeronaučnoj godini. Cijena je veoma pristupačna: 10,- ND po primjerku pa je zato može nabaviti svaki odrasliji polaznik vjeronaučne pouke (4-8. razreda.).

Već su neki župnici uzeli potrebne količine, a oni koji to još nisu neka to što prije učine.

+ Pavao, biskup

Broj: 1006/83.

Predmet: Hrvatska liturgijska pjesmarica:
"PJEVAJTE GOSPODINU PJESMU NOVU"

Svjesni važnosti pjevanja u liturgiji, naši su biskupi 1976. godine imenovali komisiju za izradu jedinstvene liturgijske pjesmarice na hrvatskom jezičnom području. Njegov rad, uz sudjelovanje Hrvatskog liturgijskog vijeća pri BKJ i Instituta za crkvenu glazbu pri Katoličkog bogoslovnog fakultetu u Zagrebu, donio je svoje plodove u ovoj pjesmarici. U njoj je skupljena crkveno-glazbena baština svih naših krajeva, upotpunjena novim skladbama bilo liturgijskih tekstova bilo njihovih prikladnih prepjeva. Ona, jednom riječju, sadrži sve ono što zadovoljava literarnim, dogmatskim, liturgijskim i glazbenim kriterijima koje postavlja Uredba o svetom bogoslužju II. vaticanskog sabora, Uputa o glazbi u svetom bogoslužju kao i primjena tih dokumenata u obnovljenim liturgijskim knjigama.

Zato preporučujem ovu pjesmaricu svim voditeljima crkvenog pjevanja, pjevačima i svemu Božjem Narodu: želim da u njoj nađu prikladno sredstvo zajedničke molitve zadajene u čarobnu ljepotu pjesme. Nek jedna pjesma izrazi slogu, ljubav i jedinstvo vjere Božjeg naroda naše domovine.

PJEVAJTE GOSPODINU PJESMU NOVU jest jedina pjesmarica odobrena od Biskupske konferencije Jugoslavije. Pjesmarica sadrži osam poglavlja (brojevi u zagradama označuju koliko je napjeva u pojedinom poglavlju):

- I. Red mise s narodom (1-74)
- II. Vrijeme kroz godinu (75-338)
 - Za misu s djecom (289-338)
- III. Božićni krug liturgijske godine (339-424)
 - Došašće (339-381)
 - Božić i Bogojavljenje (382-424)
- IV. Uskrсни krug liturgijske godine (425-567)
 - Korizma (425-502)
 - Vazmeno trodnevlje (503-524)
 - Uskršno vrijeme (525-567)
- V. Svetačka slavlja (568-708)
- VI. Sakramenti (709-721)
- VII. Blagoslovine (722-752)
- VIII. Dodatak (skladbe za neliturgijsku upotrebu 753-849)

Imamo Božji narod koji voli pjevati, imamo sada i pjesmaricu. Zato bi pjesmarica PJEVAJTE GOSPODINU PJESMU NOVU trebala biti u rukama svakog vjernika.

Naručuje se kod: Institut za crkvenu glazbu pri KBK
Kaptol 29, 41000 Zagreb
a i kod svih knjižara Društva sv. Ćirila i Metoda kao i
"Kršćanske sadašnjosti" - Zagreb

+ Pavao, biskup

Broj: 1007/83.

Predmet: Simpozij o pobudnici "Familiaris consortio"
Pape Ivana Pavla II

Ovim obavještavam sve svećenike u našim biskupijama da će se u Đakovu od 28.-30. studenog o.g. održati simpozij o pobudnici pape Ivana Pavla II. "Familiaris consortio".

Na simpozij su pozvani svećenici, časne sestre, bračni parovi, liječnici, sociolozi, psiholozi, te svi oni koji promiču obiteljski pastoral.

Dvodnevni pansion za pojedinca iznosi 1.000,-ND, a za bračni par 1.400,-ND. Cijena za sudjelovanje na simpozijumu bit će naknadno određena.

Preporučujem svećenicima da pođu na ovaj simpozij kako bi se što bolje mogli upoznati sa ovom danas jako aktualnom problematikom.

Prijave za sudjelovanje slati na adresu:

Dr Pero Aračić
Strossmayerov trg 5
54400 Đakovo

+ Pavao, biskup

IN MEMORIAM

+ Mons. Gracija IVANOVIC, mirovljeni administrator kotorske biskupije

Mala Kotorska biskupija, malo nakon žalosti za pok. biskupom dr Markom Perićem, ponovno je u žalosti. Bog je, naime, sebi pozvao dugogodišnjeg administratora Kotorske biskupije mons. Graciju Ivanovića.

Pokojnik je sahranjen u kotorskoj katedrali 22. kolovoza o.g. Ukopne obrede i svetu koncelebriranu misu predvodio je apostolski nuncij mons. Michalè Cecchini. U koncelebraciji su bili splitski metropolita i sadašnji administrator kotorske biskupije dr Frane Franić, nadbiskup barski mons. Petar Perkolić, biskup dubrovački dr Severin Pernek, biskup mons. Ivo Gugić i još 30 svećenika. Na misi je propovijedao mons. dr Frane Franić, a od pokojnika se oprostio barski nadbiskup mons. Petar Perkolić.

Mons. Gracija Ivanović rodio se u uglednoj obitelji 15. veljače 1903. u Dobroti. U Dobroti je i kao svećenik i administrator pastoralno djelovao. Godine 1950. imenovan je administratorom Kotorske biskupije i na toj službi ostao sve do imenovanja novog biskupa pok. dr Marka Perića. Pokojnik je sve svoje duševne i tjelesne snage stavio u službu svoje male ali mnogim problemima izložene biskupije. Dobrotom i ljubavlju bio je bliz svakom svom svećeniku, vjerniku i svakom čovjeku.

Nek mu Spasitelj udjeli svoju plaću za trud i život i pridruži ga društvu bokeljskih blaženika i svetaca!

+ dr Viktor BURIC, nadbiskup

30. kolovoza sahranjen je na Kozali - Rijeka umirovljeni prvi rječko-senjski nadbiskup dr Viktor Burić.

Pokojnik je rođen 6. rujna 1897. god. u Rijeci. Za svećenika je zaređen 1920. god. Doktorirao je 1933. u Zagrebu, a već 1935. kao mlad svećenik imenovan je biskupom senjsko-modruške biskupije. Od 1965. god. je i nadbiskup združene Riječko-senjske biskupije. God. 1973. je umirovljen.

Na njegovim sprovodnim obredima koje je vodio uzoriti kardinal dr Franjo Kuharić sudjelovali su uz nadbiskupa Pavlišića i drugi nadbiskupi i biskupi kao i brojni svećenici.

Pokojnik je skoro 40 godina bio na čelu ove naše i po terenu i po problemima teške nadbiskupije. Strpljivo je i mirno, pouzdanjem u Boga, radio na dobru vjernika svoje nadbiskupije. U zadnjim je godinama života noseći strpljivo svoj križ u bolesti posvjedočio svoju ljubav prema Raspetome.

Neka mu Spasitelj na zagovor Gospe Trsatske udjeli milost da uživa vječno veselje u društvu svetih!

+ mons. dr Josip LACH, zagrebački pomoćni biskup

Bog je pozvao k sebi još jednog člana našeg biskupskog zbora: mons. dr Josipa Lacha, pomoćnog biskupa zagrebačkog, koji je preminuo 12. rujna o.g.

Uzoriti kardinal dr Franjo Kuharić predvodio je ukopne obrede i svetu misu 15. rujna u crkvi Krista Kralja na Mirogoju, gdje je pokojnik ukopan. Uz uzoritog kardinala su pored apostolskog nuncija mons. M. Cecchinia bili i mnogi naši biskupi kao i predstavnici drugih biskupija i vlasti. Velik broj svećenika i vjernika okupio se na groblju da iskaže svoje poštovanje pokojniku i pomoli se za njegovu dušu.

Pokojnik se rodio 16. ožujka 1899. god. u Varaždinu. Teologiju je studirao u Zagrebu gdje je 1925. doktorirao. Za svećenika je zaređen 1921. god. U biskupiji je obavljao različite službe, a 7. travnja 1940. posvećen je za pomoćnog biskupa zagrebačkog.

U svojoj dugogodišnjoj biskupskoj službi pokojnik se isticao dobrotom, susretljivošću i čovjekoljubljem što je i posebno naglašeno u oproštajnim govorima.

Nek mu Gospodin obilno nagradi trud u svome kraljevstvu ljubavi i mira!

+ Frano PAVLOVIĆ

10. rujna o.g. ukopali smo na groblju sv. Josipa u Studencima Franu Pavlovića, oca našeg svećenika don Tadije. Sprovod je vodio i održao homiliju generalni vikar don Ante Brajko, koji je u ime Ordinarija izrazio sućut obitelji pokojnika: supruzi i trojici sinova.

Pokojnik je umro u 83-oj godini života. Posljednje je vrijeme pobolijevao. Čitav mu je život bio naporan i težak što je u svom oproštaju od pokojnika istaknuo župnik don Srećko Majić. U svom životu je uvijek bio vjieran Bogu a svojim radom i kršćanskim životom stekao je poštovanje svih koji su ga poznavali. Na sprovodu uz 40-etak svećenika bile su i časne sestre i brojni vjernici.

Neka Gospodin dadne pokoj vječni u svome Kraljevstvu pok. Frani, a našeg svećeniku don Tadiji utjehu u žalosti.

+++++

